

melse, saaledes at Regjeringens Forpligtelse til at afhænde Banestrækningen ophæves, men Regjeringen beholder Bemyndigelsen til at afhænde den til Kjøbenhavns Amt eller til vedkommende Sognekommuner paa ubestemt Tid. Jeg opfatter den høitærede Indenrigsministers Forhold til Sagen saaledes — jeg tror ikke, at jeg tager feil deri; jeg beder imidlertid den ærede Minister oplyse, hvis Jeg skulde tage feil — at han mener, at Banestrækningen under de nuværende Forhold ikke bør afhændes, og deri er jeg fuldstændig enig med den høitærede Minister. Jeg tror imidlertid ogsaa, at den høitærede Minister i saa Fald vil give mig Ret i, at det ikke vilde være heldigt, dersom en saadan Bemyndigelse bliver staaende paa aldeles ubestemt Tid til Brug for fremtidige Indenrigsministre under Forhold, som vi nu aldeles ikke kunne overse, og da maaske kan blive anvendt paa en Maade, som ikke vil stemme med den daværende Lovgivningsmagts Ønske og Mening. Dersom der senere skulde blive Spørgsmaal om Afhændelsen af denne Banestrækning, burde det, set fra samtlige Lovgivningsmagts Faktors Side, vistnok findes i sin Orden, at Sagen kom til den samlede Lovgivningsmagts Afgjørelse paant. Derpaa gaar det Forslag ud, som jeg har stillet. Det gaar ud paa at ophæve Alt, hvad der er tilbage af § 8 i Loven om Jernbaneanlæg paa Sjælland af 24de Mai 1875, saavel den Bemyndigelse, som deri er givet Regjeringen til at afhænde Banestrækningen til Kjøbenhavns Amt eller vedkommende Sognekommuner, som ogsaa den Forpligtelse, der indeholdtes deri, til at afhænde Banestrækningen inden 1ste Januar 1884 under Sagttagelse af Forfakterne i Forordningen af 5te Marts 1845 § 20. Jeg foreslaar derfor Lovforslaget affattet saaledes: „Den ved Lov om forskjellige Jernbaneanlæg paa Sjælland af 24de Mai 1875 § 8 givne Bemyndigelse og eventuelle Forpligtelse til at afhænde den afslagne Jernbanestrækning mellem Kjøbenhavn og Vigerslev, forsaavidt Samme ligger paa Amtets Grund, bortfalder.“ Dette Forslag tillader jeg mig altsaa at henstille til velvillig Modtagelse af den høitærede Minister og til Thingets Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Hinsén):

Jeg skjønner ikke rettere, end at det her foreliggende Vædringsforslag er en blot og bar Redaktionsændring, som ikke siger noget Andet eller Mere end, hvad der ligger i selve Lovforslagets Text, thi naar det i det foreliggende Lovforslag hedder, at den i Lov om forskellige Jernbaneanlæg paa Sjælland af 24de

Mai 1875 § 8, sidste Punktum, fastsatte Frist udskydes indtil videre, saa kan Meningen dermed efter min Opfattelse ikke være nogen anden end den, at der ikke sættes nogen som helst anden Tidsbegrænsning for Afhændelsen end den, at Fristen udsættes, indtil Lovgivningsmagten atter sætter den vedkommende Lovbestemmelse i Kraft, og hverken Mere eller Mindre opnaas der ved det foreliggende Vædringsforslag, thi naar det bestemmes, at den givne Bemyndigelse og eventuelt Forpligtelsen bortfalder, vil det naturligtvis sige — og det fremgik ogsaa af den ærede Forslagsstillers Foredrag — at den bortfalder, indtil Lovgivningsmagten atter sætter den i Kraft. Da jeg saaledes ikke ser, at Vædringsforslaget indeholder nogen som helst anden Mening end Lovforslaget selv, vil jeg tillade mig at foreslaa Vædringsforslagets Vedtagelse og anbefale Lovforslagets uforandrede Vedtagelse.

Tanber: Det kan kun glæde mig, at den høitærede Minister betragter det Vædringsforslag, som jeg har stillet, som gaende ud paa det Samme som selve Lovforslaget, thi det overbeviser mig om, at den Tanke, som jeg har søgt at give Udtryk i Vædringsforslaget, er den samme som den, den høitærede Minister har havt med sit Lovforslag. Det har jeg ogsaa troet, men i saa Fald antager jeg dog, at det vilde være rigtigere at vedtage Lovforslaget med min Vædring, thi saaledes som det nu er affattet, vil det kunne udsydes saaledes, at kun den Frist, som er sat i § 8 af Loven af 24de Mai 1875, udskydes indtil videre, og „indtil videre“ skal da efter den høitærede Ministers Forklaring betyde „indtil Lovgivningsmagten bestemmer anderledes“; men den Mening kan gjøre sig gjældende, at selv om denne Frist bliver udsat indtil videre, vil dog den Bemyndigelse, der staar i 2det Punktum af § 8 blive staaende. Denne Frist, der er sat, er en Forpligtelse for Ministeren til at afhænde Banestrækningen paa en bestemt Maade inden 1ste Januar 1884, denne Frist udsydes indtil videre, og Ministeren vil altsaa i Følge sit Lovforslag ikke længere være forpligtet til at behandle Banestrækningen paa den omhandlede Maade. Derimod kan som sagt den Mening gjøre sig gjældende, at Bemyndigelsen for Ministeren til at afhænde Strækningen til Kjøbenhavns Amtsråd eller vedkommende Sognekommuner bliver staaende ved Kraft, og naar Diemedet er at bevare Banestrækningen for Staten, hvilket den høitærede Minister i Følge Lovforslagets Motiver ogsaa ønsker, og hvad vi vistnok Alle maa være enige om, vil det dog være rigtigere at affatte Lovforslaget saaledes, at ogsaa den feilagtige Mening, der kan læg-